proleter

YAZARLARI İŞÇİLER VE KÖYLÜLERDİR.

Yedikleri İçtikleri Bütün Bizimdir

SAYIN İŞÇİ ARKADAŞLAR, ŞU GÖRMÜŞ OLDUĞUMUZ TÜRKİYE, ŞEHİR OLSUN, KÖY OLSUN BÜTÜN İŞÇİ—KÖYLÜ ELİNDEN ÇIKIYOR. ZENGİNLER BU SICAKTA EN SEFALI YERLERDE GEZİYOR, İŞÇİYSE İŞİNDE ÇALIŞIYOR. KIŞIN DA, ONLAR SICAK APARTUMANDA, BİZSE SOĞUKTA...

Bir işçi, bir patrona akşama kadar üçyüz liralık iş yaparsa, o paturon da, o işçiye onbeş lira verirse, o zaman o paturon o işçinin hakkını yemiş oluyordur. Yani işçi üçyüz liralık iş yapıyor, buna karşılık onbeş lira alıyor. Yani paturan bedavadan iki yüz seksen beş lira kazanıyor. Hem bir tek o işçiden değil, her işçiden, Hem bir tek o paturon değil, her paturon.

O işçiler aldığı paraylan çocuğunu ve evini geçindiremiyor. O zaman bu paturonlar daha fazla zenginleşiyor. Yani işçiler fakirleşiyor.

Sayın işçi arkadaşlar, gelelim parti meselesine... Öbürki partiler, yeni kodaman, zengin sınıfının partileri, Sayın Vatandaşlarım, sizleri şöyle kalkındıracağız, diyorlar. Çünkü iktidara geçenece. Ondan sonra hep aynı: arada fakirler kalıyor tabi. Öyle olduğu gibi İşçi Partimize hep birlikte sarılalım. Bizler işçi değil miyiz, olduğumuz gibi oylarımızı İşçi Partimize verelim, partimizi iktidara geçirelim. O zamanlar işçi olan işçinin halinden bilir. Şu görmüş olduğumuz partiler bütün zengin partisi, işçinin köylünün halinden bilmezler. Şehirde bile belli oluyor: belediye arabalarından zengin semtine otuz araba çalışıyorsa, gecekondu semtine on araba çalışıyor.

Sayın işçi ve de köylü arkadaşlar, dok olan bir kimse acın halinden bilmez. Halbusamki yedikleri işdikleri bütün işçinin-köylünün elinden çıkıyor. Nasıl zenginler zenginlerden taraf çıkıyorsa, biz de işçiler-köylüler-fukara emekçi tayfası kendimizden taraf çıkalım. Kendi sınıfımızdan. Kendi partimize oy verelim.

Yetti gayrı!.. Bu açlıktan, bu zulumdan, başka kurtuluş yolu yoktur.

Garson
Bekir Karabulut
Mamak - Ankara

OY ANAM, OY

«Oy» derik, ikimiz de; siziğnen biz...

Siz: Toprak ağası, fabrika patronu, han apartuman sahibi ve de para babaları, beyler, beyefendiler...

Biz: köylüler, işçiler, dargelirliler, yani tüm emekçiler; ve de işsizler, yani çok gelirliler...

«Oy» derik, ikimiz de; siziğnen biz... Ama niye derik kardaşım?

Biz: şundan derik ki: Halimiz, ahvalimiz perişan; işimiz düzen tutmaz; çocuğumuzu kimse okutmaz. Ağası, patronu, beyi, beyefendisi bin kazanır sırtımızdan, birini bize verirken elleri titrer. Bu da yetmiyormuş gibi, devlet kapısında söverler, hastaneden kovarlar, karakolda döverler... İşte biz bundan «Oyy!..» derik kardaşım. Hem de yaz altıay, kış altıay, hiç durmadan «Oyy anam, oyy,» derik.

Siz: Bininizi milyon, milyonunuzu milyar etmek; ve de başımıza geçip dır dır ötmek için «Oy,» dersiniz...

«Oy,» derik ikimiz de; siziğnen biz...

Bizim «Oyy»lar taa yüreğimizin içinden, ciğerimizin kökünden çıkar. Sizin «Oy»lar ise sandıktan çıkar... Bizim «Oyy»lar bizi mafeder, sizin «oy»lar sizi mebus eder.

YETTİ GAYRI!...
YAĞMA YOK!...

Behey bey oğlu beyler! Bre ağa oğlu ağalar! Ulan patron oğlu patronlar!.. Gayrı canımıza tak dedi, bıçak kemiğe dayandı: sizi ve yedi sülalenizi sandıktan çıkarmayacağız.

Yedi renge değil, yetmiş renge bürünseniz, sizin kim olduğunuzu biliyoruz.

Halk Partisiyiz, dediniz: halkı, yani bizi soyup sovana, dövüp dövene çevirdiniz. Altı okunuzu bağrımıza sapladınız. Baktınız ki, bu böyle sürmeyecek, ve de millet bir gün gelip «Dur!» diyecek size, içinizden birkaç kişiye bir parti daha kurdurdunuz. Adına da «Demirkırat» dediniz.

Bu demirkırasicilik oyunu içinde baştan ağzımıza bir parmak bal çaldınız. Sonra alın terimizi elimizden aldınız, zenginlerin, yani kendinizin kesenize doldurdunuz.

Bu oyun da bozuldu. Sizde oyun çok: bu sefer Demirkıratın adını, «Adalet» yaptınız. Ama ne adalet!.. Amerikan adaleti. Zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapma adaleti.

Millet Partisi dediniz, çıktınız karşımıza. Milli Hareket Partisi dediniz, çıktınız. Güven Partisi dediniz çıktınız; Yeni Türkiye Partisi dediniz çıktınız; Birlik Partisi dediniz çıktınız. Yani yedi renge büründünüz, birbirinize düşmanmış gibi göründünüz ve de ne yalan söyleyelim, bu zamana kadar uyuttunuz bizi.

İŞÇİ — KÖYLÜ KENDİ MESLİSİMİZE BİZ KENDİMİZ DOLACAĞIZ, YAKINDIR!..

Ama her uykunun sonunda mutlaka bir sabah gelir; bunu unuttunuz. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Şapka düştü, kel göründü; gayrık yeter, vakit erişti!.. Oyumuzla haramzadeleri, müslüman görünüp gâvurla ortaklık kuranları ve de bizi arkamızdan vuranları meclislere sokmayacağız. İşçi-köylü kendi meclisimize biz kendimiz dolacağız!..

Partimizi mi soruyorsunuz?

Partimiz Türkiye İşçi Partisi!.. Hani hepinizin korkusundan uykularını kaçıran, rüyalarına giren, binbir çamur attığınız Parti. Hani Amerikan gâvuruna da, onun Türkiye'deki uşaklarına da karşı çıkan Parti. Patrondan değil, işçiden; ağadan değil, ırgattan; köşkte villada sırtüstü yatıp keyif çatanlardan değil, gecekondularda çile dolduranlardan yana olan Parti. Yani tüm emekçilerin Partisi. Yani bizim Partimiz. Fukara, namuslu ve çalışkan Türkiye Halkının Partisi. Türkiye İşçi Partisi!

Bir daha söylüyoruz, dosta düşmana bildiriyoruz:

Bizim Partimiz: TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ!

ÖLECEĞİZ, HAKKIMIZI YİNE İSTEYECEĞİZ
SESİMİZİ DÜNYAYA DUYURACAĞIZ

Gayrı sabrımız taştı hareketimiz Anayasadır sözümüz namus sözüdür. Bu düzen böyle gitmeyecektir.

HAVSA
Necatiye Köyü
Topraksız Çiftçiler
Derneği Başkanlığı
Sayı: 969/22

Edirneden - Anakaraya sesleniyoruz. Evet Ankaraya sesleniyoruz, yurdumuzun tarihi Edirnesinden. Köy çocuğuyuz, köyümüzde yoksul çiftçilerdeniz. Kendimize ait bir karış toprağı olmayan çiftçilerdeniz. Hırgatlık, kölelik yapan çiftçilerdeniz. Kula kul olan çiftçilerdeniz. Müreffeh Türkiyenin aç çiftçilerindeniz. Çanakkalede çakmak çalan dedelerimizin aç torunlarıyız. Bütün fertlerini kaderde, kıvançta, ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde yaşatması görevini 1961 Anayasamız Devlete bırakmıştır. Anayasamızın bizlere ilgili olan 37. maddesi niçin gerçekleşmez? Yine Anayasamızın 38. maddesinde açıkça belirtilen Toprak kamulaştırılması yapılamaz mı? Elinde hiçbir tutamağı olmayan fertler olarak Devlet bizi Anayasamızın 41. maddesinde belirtilen insanlık haysiyetine yaraşır yaraşır yaşayış seviyesine ne zaman ulaştıracak? Gene Anayasamızın 48. maddesinde bahsi geçen sosyal güvenliğimiz nasıl sağlanacak? Yukarda ismi geçen Anayasa maddeleri Ankarada ilgili Bakanlıklara hatırlatıldı. Gereken bütün müracaatlar yapıldı. Yine olumsuz, yine olumsuz...

Sesimizi müreffeh Türkiyeye duyurmak istiyoruz, duyuramıyoruz. İç şüphe yok ki, biz de bu güzel vatanın evlâtlarıyız. Nur içinde yatsın, rahmetli Atatürk'ün çocuklarıyız. SÖZ MİLLETİNDİR! Hepimiz birimiz için, birimiz hepimiz içindir. Bu memleketin hakiki müstahsili köylüdür. Elinde bir karış toprağı olmayan bizler, Atam, nasıl müstahsil oluruz? Atam, acız deriz, bakan yok, elimizden tutan yok. Derdimizi dökeceğiz, dinleyen yok. Bugün aç, yarın yine aç, bunu gören yok. Para yok pul yok, cebimizi bilen yok. Senin sırtında elbise, boynunda kıravat. Benim ise gömleğim yok. Dert çok, derman yok. Ben söylerim, kalemim yazar, Atam, duyan yok.

Hüseyin anlatır yoksul çiftçinin halini, sesimi duyan yok. Elimizden tutan yok. Atam, hırsızlık yapsam, senin safında yerim yok. Yol kessem, cana kıyamam. Gözyaşlarımı akıtarak, müsade et de, derdimi sana dökeyim Atam:

Evet, evliyim. dört de oğlum var. Ufacık bir kulübede altı nüfus oturuyorum. Irgatlık yaparak aile efradımı geçindiriyorum. Müreffeh Türkiyede sefalet içinde aç yatan var Atam. Ayağı yalınayak, sırtı çıplak binlerce lira borçlu adam var. Evinde yatmağa yorganı olmayan var. Günde üzbinleri kazanan var. Müreffeh Türkiye dedikleri onlar için Atam. Aç kalana bakan yok.

Gayrı sabrımız taştı!.. Anayasadan ayrılmaksızın, senin izinde öleceğiz, hakkımızı yine isteyeceğiz. Sesimizi müreffeh Türkiyeden başka Dünyaya duyuracağız! Hareketimiz Anayasadır. Sözümüz namus sözüdür: Bu düzen böyle gitmeyecektir!

Anayasamıza saygı, Atatürk'e gönül dolusu sevgi.

Köylü
Hüseyin AKTAN

BİR DE UTANMADAN TİP'E ÇAMUR ATIP DURUYORLAR

EY PROLETERLER...

Biraz okumuş yazmışlığınız varsa, şu bizim Anayasayı alıp şöyle sonuna kadar güzelce bir okuyun. Negüzel, ne doğru şeyler yazıyor. Amma gel gör ki, yazdıklarından yarısından çoğu bugün bizim yaşayışımıza uymuyor. Bunların hepsini burada yazmaya imkân yok. Milletvekili seçimlerinin kızıştığı şu günlerde burada yalnız bir maddesi üzerinde duracağım. Anayasanın 68'inci maddesi şöyle diyor:

«Türkçe okuyup yazma bilen, otuz yaşını doldurmuş, askerliğini yapmış, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtekârlık gibi yüz kızartıcı ve diğer ağır suçlardan mahkûmiyeti olmayan her Türk Vatandaşı Milletvekili seçilebilir.»

Sizi bilmem ama, ben kendimi şöyle bir yokladım bu maddeyi okuyunca. Durumum aynen bunlara uyuyor. Babam genç yaşta öldüğü için anama ve kardeşlerime bakmak için lise ikinci sınıftan ayrıldım. Yani okuma yazmam var. Askerliğimi yaptım. Hiçbir sabıkam yoktur. Allaha şükür, aklım da başımdadır. Ama ne var ki, allameyi cihan olsam Türkiye İşçi Partisi dışındaki partilerden adaylığımı koyamam. Çünkü daha aday adayı olabilmem için ufak partilere 1000-1500 lira, hele öteki kodaman partilere, yani CHP'ye 3000, AP'ye 5000 lira yatırmak zorundayım. Halbuki Anayasada böyle bir madde yoktur. «Parası olan, düdüğü çalar,» dememiş Anayasa. Ama anlaşılan öteki partiler, yani zengin sınıfların partileri, «Fakirler aramıza karışmasın,» diye böyle bir kaide koymuşlar. «Koltuklara en az 3-5 bin lirası olanlar kurulsun,» demişler.

Sorarım size hanginizin birikmiş bin lirası vardır? Bu memleketteki halkın yüzde sekseni kıt kanaat geçiniyor. Çoğu zaman oluyor, yiyecek ekmeği bile bulamıyor.

Bir de utanmadan T.İ.P.'e çamur atıp duruyorlar. Aslında yalnız Anayasaya tam uygun hareket eden İşçi Partisidir. Bence bu Milletvekilliğini parayla açık artırmaya çıkarmak Anayasaya aykırıdır.

Ey Proleter kardeşlerim! Emekçi, işçi, işsiz kardeşlerim... Senin elinden Milletvekilliği hakkını böyle yollarla almaya çalışan partilere daha ne zamana kadar oy vereceksin? Daha ne zamana kadar zenginlere kul köle olacak, zenginleri başa getireceksin? Onlar bizden, bizim sınıfımızdan olanları ya listelerine hiç aldırmamaya çalışıyorlar, ya da aslını unutmuş bir-iki göstermelik sendikacı koyuyorlar.

Bizim yerimiz TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'dir, orada birleşelim.

Tezgâhtar
Mustafa MERT
Ankara

PROLETER DERGİSİ
Sayı : 13
9 EKİM 1969
Sahibi : Necip AKAN
Sor. Md.: Nurettin Pirim
Abone : 6 Aylık 5 TL.
Yıllık 10 TL. sayısı 50 Krş.
adres: Süleyman Sırı Sok.
2/8 Yenişehir - Ankara

FATSA KÖYLÜLERİNDEN TÜRKİYE HALKINA

Verilmeyen Haklarımızı Elbette Alacağız

Kardaşlarım,

1968 tarihinde biz köylülere dediler ki, Fatsa'ya sosyalistler geliyor, bugün daha ne duruyorsunuz, köylüler, dediler... Kardaşlarım, biz de elimize sopaları aldık, köyden indik şehre. Sosyalist dedikleri adamları bulduk. Burada sosyalis varmış, dedik. O sosyalisleri yok edeceğiz, dedik. O zaman o adamcazlar, biz köylüye dedi ki: Bir dakka, musade edin, ondan sonra bizleri yok edin, dediler. Evet, dediler, biz sosyalistiz. Biz Biz de sizin gibi fakir bir köylü çocuğu olarak meselelerimizi duyurma. İşçi Partiliyiz. Ve biz geldik size. ya geldik. Üç beş kişi tefeci, çıkarcı, geldik. Üç beş kişi tefeci, çıkarcı, karaborsacıların elinden kurtaralım kendimizi, demeye geldik. Memleketimizde toprak ağalığı devam ediyor, ırgatlıktan kurtulalım, demeye geldik. Niçin, hep tüccarına Ziraat bankası kıredi versin? Biz fakir köylüler, dar gelirliler Bankanın kapısından geri kovuluyor, demeye geldim. Niçin köylü kardaşıma yüzde elli fayızla veriyorlar, demeye geldim... İşte veriyorlar, demeye geldim... Niçin gavura bizi soyduruyorlar, demeye geldim. Niçin biz alın teri ile ellerin nasır olmuş, kazanmış olduğumuz ürünleri yok pahasına alıyorlar, demeye geldim. İşte kardaşlarım, memleketi soydular, emdiler, bitirdiler. Soyan haklı, soyulan haksız. Bu doğrumu, demeye geldim.

Kardaşlarım, bakdık ki adamlar bizden daha dertliymiş. Biz köylülere bu hakkın alınmasını öğrettiler. Allah onlardan razı olsun. Anladık: memleketimize Anayasa kurulmuş. Hak verilmez, alınır. Elbette Anayasanın vermiş olduğu hakkı biz fakirler alacağız. Artık kanımızın son damlasına kadar çalışıp, bu hakkımızı alacağız! Gardaşlarım, alacağız, demekle olmuyor. Evelce birleşeceğiz. 22 milyon Türk emekçisi toplanacağız. Biz fukara, emekçi sınıfındanız. Hep emekçi değil miyiz? Sınıfımız: emekçi sınıfıdır. Hepimiz iş işlemiyor muyuz? Partimiz İŞÇİ PARTİSİ'dir.

Bundan sonra tefeciye, karaborsacıya, çıkarcılara pay vermiyeceğiz. Yurdumuzu sömüren gâvurları kovacağız. Dalkavuklarına fırsat vermeyeceğiz. Biz köylüleri bu zamana kadar avutdular. Bundan geri avutamazlar. Artık köylü, kimin namuslu, kimin namussuz olduğunu anlamıştır. Artık daha yutmayaağız.

Gardaşım, yaşamanın bir yolu vardır: bu yol Anayasadan geçer. Anayasa kanunların en büyüğüdür. Demokrasiden sözeder. Demokrasi de, vatandaşlar arasında fark gözetmeden, hükümet ve hastane kapılarında herkese eşit muamele yapılmasını, bankaların yoksul gardaşlarıma kıredi vermesini, halk çocuklarına eşit okuma olanağı sağlamasını ve fayızcılığın ortadan kalkmasını emreder. Yıllardır böyle bir idarenin hasiretini çektik.

Bunu zengin, fayızcı, ağa, tefeci sınıfının politikacılarının yapacana inanmıyoruz. Yapacamız şey, el ele vermek, fayızcılığı koruyan, kan-ter içinde, yıl oniki ay çalışdığımız halde bize yaşama hakkı tanımayan bu gidişe dur! demektir. Toplanacaz, biz emekçi köylüler yürüyeceğiz. Zenginlerden bir şey beklemeden, Anayasanın bize verdiği hakları kullanacağız. Ve sonunda verilmeyen haklarımızı da elbette alacağız. Bizlere engel olan, bil ki fayızcılar demokrasi düşmanlarıdır. Demokrasi düşmanlarının arkasında Amarika vardır. Ve Amarika fayızcılığa karşı mücadele eden köylülere düşmandır. Fabrikadaki haklarını almak isteyen işçilere düşmandır. Çünkü gerçek demokrasinin var olduğu bir ülkede Amarikalı bulunamaz. Huzur içinde yaşamak istiyorsak Amarikayı kovacağız.

Ama bütün bunlar yeter mi? Yetmez. Kendi partimiz içinde, kendi sınıfımız için çalışacak, kendimiz iktidara geleceğiz. Yani emekçi sınıfımız.

Bağımsız olacağız. Demokratik olacağız. Sosyalist olacağız. Haklarımızı alana kadar mücadele edeceğiz.

Köylü
Şükrü GÜLEÇ
B. Demirci Köyü
Fatsa

TİP ALEYHİNDE BİLDİRİ DAĞITAN 2 KİŞİ MAHKÛM OLDU

7 Nisan 1968 tarihinde Trabzon'da Türkiye İşçi Partisi'nin İl Kongresi toplanıyordu. O gün şehirde imzasız bildiriler dağıtıldı. Dağıtanlar, Komünizmle Mücadele Derneği mensupları ve Trabzon İmam-Hatip Okulu'ndan kandırılmış bir kaç saf çocuktu. Bildirilerde, Trabzonluları, sosyalistleri linç etmeğe çağırıyorlardı.

Fakir, namuslu ve çalışkan Türkiye Halkının tek temsilcisi Türkiye İşçi Partisi, bu iftiralar atan, kanunsuz yalancılar hakkında dâva açtı. Polisin, güpegündüz dağıtılmasına seyirci kaldığı bu bildirileri ve dağıtanları bizzat Türkiye İşçi Partili halk yakalayarak, adalete teslim etti.

Dâva sonunda, Komünizmle Mücadele Derneği Genel Müfettişi Hikmet Oğuz ile İbrahim Gürsoy adlı bir çocuk 14'er gün hapse mahkûm oldu. Duruşmanın sona ermesi üzerine düşüncesini açıklayan T.İ.P. Trabzon İl Başkanı Attilâ Aşut: «Şimdi, yüzlerine tükürülmesi gereken kişiler, Mahkeme Kararıyla da tescil edilmiştir,» demiştir.

Kahrolsun Aracılar, Tefeciler, Vatan Hainleri, Amerikan Tohumları

Sayın proleterler, sonsuz saykılarımı sunar, mücadelemizde başarılar dilerim. Ben bu hususta Partimize var gücümle gece gündüz çalışacağıma söz veririm. Bulunduğum Hakkâri vilâyeti ve kazaları dahil malûmunuzdur şarkın İran Irak hudutlarıdır. Buralar en tehlikeli yerler olduğu gibi insan ölümü bir tavuk kadar emniyetsizdir. Vurulup İrana veya Iraka kaçarlar. Uralarda bulunan ağalar bu kibi şahısları yanlarında barındırıp, eline bir tüfek vererek, yol kesdirmek, adam öldürtmek, soykunculuk yapdırmak için beslerler. Tabi fakir kimseler bu kibilere boyun eymeye mecburdurlar. Bulunduğum yerde aynıdır. Bunun için buralarda medeniyet olmadığı kibi ağalar-beyler diyarıdır. Araziler bütün ağa-beyin ellerindedir. Hatdı zatında hazineye aitdir. Kim arrar, kimsorar, buna imkân yokdur.

Türk vatandaşı asgerliğini yapmış Casım isminde bir vatandaşı para için —5— yerinden mavizer ile vuruldu. Vuranlar belli olduğu halde dâva yapılmadı. Bedeli —50— bin lira Salih ağa denen adam aldı. Vuran adamlar ve sebebiyet verenler serbest kezmektedirler. Bunlara ne dersiniz?

Bu hususlar göz önüne alınır ise, kimse iş yapamaz duruma kelmesi açıkça anlaşılır. Fakir vatandaş ne yapabilir? Kendim fırsat buldukça yazacağım. Sizler de gastemizde yayın yapmanızı bütün vatandaşlar bu hususu bilmeleri lazımdır. Seçim yaklaşdı. Ağalar-beyler köylere çıkıp, köylü vatandaşa «oyunuzu falan adama vereceksiniz, vermediyiniz takdirde veya sandıktan başkasına ait oy çıkar ise sonunu siz düşünün!» demekdedirler. Vatandaş mecburi una verecekdir. Buralar böyledir.

Ama artık böyle olmayacakdır! Artık, işde uyandık, bağırıyoruz:

Taşasın T.İ.P.!. Çalışalım, yaşatalım, ikdidara gelelim. Vatanı bu kibilerin ellerinden kurtaralım. Yaşasın Türkiye İşçi Partisi!..

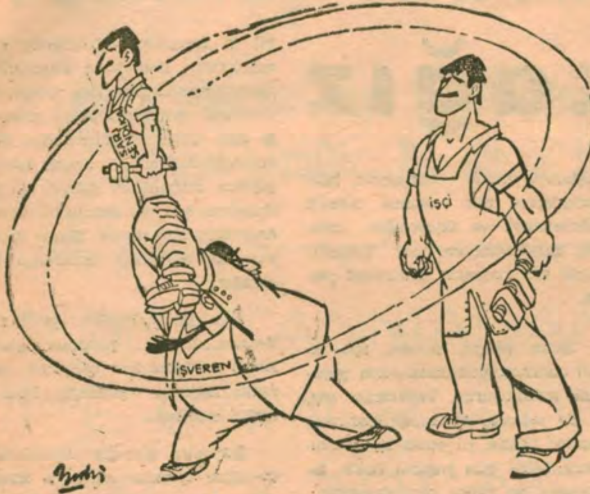
Kahrolsun aracılar! Kahrolsun tefeciler!.. Kahrolsun vatan hainleri, amarika tohumları!.. Kahrolsun menfaatperversler! Allah belasını versin vatana hiyanet edenlere!..

Köylü
Hasan BOZACI
Çukurca Köyü — Hakkâri

DEFOL BE!..

DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER

Geçen günlerde Mehmet Cantekin ve Taylen Özgür adındaki iki devrimci genç Egemen Sınıfları uşakları tarafından vuruldular. Onlar dövüşerek öldüler. Kavgayı onların bıraktığı yerden bizler sürdüreceğiz.

DEFOLUN BE, GAVUROĞLU GAVURLAR
DEFOLUN BE, SÖMÜRGEN KENELERİ
DEFELUN BE, AMERİKAN İTLERİ, UŞAKLARI
DEFOLUN

Yeter artık iliğimizi sömürdüğünüz. Yeter artık namusumuzu lekelediğiniz. Yeter artık bayrağımızı yırttığınız; kardaşlarımızı, bacılarımızı çiğnediğiniz...

Biz sizi tanırız, Amerikan sömürgecileri; hayrına gelmezsiniz bir memlekete. Nereye gitmişseniz kuruttunuz orayı. Taşını toprağını, sebzesini, meyvasını, tahılını madenini sömürüp aldınız, nana muhtaç ettiniz oranın insanlarını... Bu da yetmiyormuş gibi bir de gâvurluğunuzu yaymak istiyorsunuz gittiğiniz yere. Cami yaptırıp Hıristiyan propağandası yapıyorsunuz. Okul yaptırıp kendi dilinizi öğretiyorsunuz. Getirdiğiniz paranın yüz mislini alıp götürüyorsunuz. Utanmadan bir de dost geçiniyorsunuz.

NATONUZLA, SENTONUZLA, ALANINIZLA, PLÂNINIZLA, ASKERLERİNİZLE, SİVİLİNİZLE DEFOLUN YURDUMUZDAN

Sizi gidi utanmazlar sizi; sizi gidi züppeler sizi; sizi gidi kapçıklılar sizi!.. Siz alemi kör, aptal; kendinizi kurt mu sanıyorsunuz? Siz kurt olmaya kurt, hem de canımız gibi koruduğumuz, türlü çiçekle beslediğimiz ipek tüylü, bal sütlü mor koyunlarımıza saldıran hain bir kurtsunuz. Ama biz, kör değiliz gözlerimiz açıldı. Aptal değiliz plânınızı anladık artık.

PROLETER Süleyman Sırrı Sok 2/8 Yenişehir-Ankara

FOYANIZ ÇIKTI MEYDANA

Neymiş, «Amerikan Gavuru, bizi diğer Gavurlardan koruyacakmış.» Ya peki, Kurtuluş Savaşında top tüfek vererek Yonan Gavurunu üstümüze saldırtan siz değil miydiniz? Kıbrısta Rumların kardeşlerimizi katletmesine göz yumup, gemilerimizin önüne altıncı filonuzla dikilen siz değil miydiniz?

Baktınız ki: silahla Türkiye halkını yenmenin imkânı yok. bu sefer, dostluk gösterişleriyle girdiniz memleketimize. Marşal yardımı dediniz, girdiniz... Turuman plânı dediniz girdiniz. NATO dediniz, girdiniz; SENTO dediniz, girdiniz.

Evet, size kızıyoruz, düşmanımızsınız; alın terimizi sömürüyorsunuz, memleketimizi yeyip bitirdiniz. Tarla sıçanı gibi tüm deneyi kendi deliğinize çektiniz. Ama ne yalan söyleyelim sizden daha fazla kızdığımız birileri var. O da Sizi güzel yurdumuza davet edenlerle, size uşaklık yapanlar. Onlara hıncımız sonsuzdur; çünkü: Sizin gibi Gavurlarla işbirliği yapıp sömürüyorlar bizi... Müslüman geçinip Gavura hizmet ediyorlar. Onlar ki melek yüzlü şeytanlar; onlar ki halk hainleri... Onlar ki demir-çelik fabrikasında tesviyeci Ahmede, Çukurovanın sarı sıcağında eriyen ırgat Hasana, karın tokluğunu sabahtan akşama kadar tütün toplayan Hacce kadına düşman. Vatan ki: Tesviyeci Ahmedin, ırgat Hasanın, hacce kadının alın teriyle sulanmış, kanlarıyla yoğrulmuş ve omuzlarında yükselmiştir. Onlar vatana düşman... Sana düşman, bana düşman. Tüm çalışana düşman... Düşman istemiyoruz yurdumuzda, isteseniz de istemeseniz de topunuzu birden çıkaracağız bu topraklardan...

SATTIRIN BE' GAVUROĞLU GAVURLAR!..

SATTIRIN BE, SÖMÜRGEN KENELER!..

SATTIRIN BE, AMERİKAN İTLERİ, UŞAKLARI!..
SATTIRIN!..

AĞLAR ANADOLUM

Ağlar Anadolum, ağlıyor dağ-taş
Kentlerde inliyor işçi karındaş
Milyonlarca gözün herbirinde yaş
Gülen birkaç gözde anlamı bunun
Doğmuş çırılçıplak, yaşıyor çıplak
Vatandaş denilen öksüzlere bak
Sönmeğe yüz tutmuş sayısız ocak
Gülen birkaç gözde anlamı bunun
Bizde sürünmekte değeri ömrün
Sürünmekte sonsuz bu düzen sürün
Açlıktan cılızdır bedenim görün
Göbekli gövdede anlamı bunun
Söylesen doğruyu bir telâş başlar
Vurulur başına sopalar-taşlar
(Varsın devam etsin akmakta yaşlar)
Diyorlar, sorumlu «Bey»leri bunun
Bir fidan dikecek bahçem bağım yok
Derman olacak bir dert ortağım yok
Cephe'de vatandaş, sulh'ta adım yok
Hain gölgelerde anlamı bunun
Ârifî, yine sel gibi çağladın
Tam otuzbir yıldır her an ağladın
Hainler boynuna kement yağladın
Yakındır sanırım bayramı bunun

Âşık Ârifî
Kuzuluk Mahallesi
Karasu

Yeni Ser Matbaası — Necatibey Cad 27/28 Ankara